

I huvudet på en fotbollsdomare

Recension av Jonas Eriksson (med Anders Cedhamre), *Korthuset. En domares berättelse om kickarna och spelet bakom världsfotbollen* (Forum, Stockholm 2021)

HASSE BENGTTSSON

Jonas Eriksson är en duktig före detta fotbollsdomare och en framgångsrik entreprenör. Bildad och rik. En fotbollsdomare som kom långt i fotbollsvärlden. Dock inte till en Champions League-final. Eller till VM i fotboll i Ryssland. Dit kom han inte. Han blev underkänd. Nu skriver han om detta. Sina framgångar och misslyckanden.

Att han inte nådde ända fram skyller han bland annat på Pierluigi Collina och de förödmjukande tester som drabbar Eriksson som elitdomare. Om Collina får vi veta att han av många anses som den bästa domaren i världen, någonsin. Senare blev han också domarchef för både UEFA och FIFA, de internationella fotbollsförbunden, satt att bestämma över Erikssons karriär. Vi får ta del av interiörer som inte många känner till, på en gång rätt förfärliga och intressanta miljöer. Den delen gör Eriksson bra. Det blir intressant. Sedan blir det väl mycket Collina, som här från Sportbibeln.se: ”Med en stenhård blick, tydliga gester och ett karismatiskt uttryck fick han legendarstatus i fotbollsvärlden – och han anses fortfarande vara den bästa som hållit i en pipa.” Nja, Eriksson ifrågasätter inte Collinas förtjänster som domare, däremot hans ledarskap och karaktär. Det är rätt djärvt. Kanske modigt. Kanske dumdrigt. Många uppskattar ju Collina som den bästa. Eriksson beskriver noga varför han har en annan uppfattning. Den delen av texten läser jag gärna.

Hasse heter jag, före detta fotbollsspelare och ordförande i Hässleholms IF. Följer svensk och internationell fotboll. Jag har sett en del,

både som spelare, ledare och nu som intresserad åskådare. Men jag kan inte bedöma vem som är bäst i domarvärlden. Det tror jag ingen kan. Collina gick hela vägen. Eriksson gjorde det inte. Det är ett bärande, lite sorgligt tema i boken. Varför förstår inte folk att jag är bäst?, tycker Eriksson om jag förstår honom rätt. Lite för mycket självömkan för att det skall kännas sant och äkta.

Ett annat tema är frågan om pengar och politiska intressen i fotbolls- världen. Eriksson menar att det gäller också i domarvärlden. Vem skall döma vad? Maktkampen mellan klubbar, nationer, UEFA och FIFA. Vi minns Sepp Blatter, Michel Platini och Lennart Johansson. Vi minns också hur några storklubbar ville bryta sig ur fotbollsgemenskapen. Hur pengarna styr. Inte fotbollen. Eriksson skriver mycket om detta. Så klart – boken heter ju *Korthuset*. Men det skulle vara intressant att höra Eriksson utveckla hur han med sin utblick ser på fler frågor. Om värderingar till exempel. Skall vi verkligen spela VM i fotboll i Qatar?

Eriksson skriver väl. Han har fått hjälp. Det är mycken insikt i den internationella fotbollsvärlden. Ofta obehaglig sådan. Särskilt nytt är det inte. Vi känner korruptionen. Att fotbollsdomarvärlden skulle vara undantagen vore möjligen en sensation. Jonas Eriksson har funnits där i tjugo år. Men nu är det tydligen dags att tycka annat. Det är en berättelse om livet med en elitsatsning. Mycket handlar om hur det är att hantera besvikelser. Uppenbart klarar inte Jonas Eriksson alla sina. Han är inte ensam. Hans berättelse är en av flera sådana. Den här är fotbollsdoma-rens, och Jonas Erikssons.

Tre böcker om fotboll från Arkiv förlag

Vem vinner i längden?

Hammarby IF, Malmö FF och svensk fotboll

Peter Billing, Mats Franzén & Tomas Peterson
(Arkiv förlag 1999, 197 sidor)

Om de båda sportsliga och organisatoriska motpolerna Malmö FF och Hammarby IF. En bok om fotbollens myter och verklighet i dåtid, nutid och möjliga framtider.

Den svengelska modellen

Svensk fotboll i omvandling under efterkrigstiden

Tomas Peterson
(Arkiv förlag 1993, 278 sidor)

Om de nya ”osvenska” taktiska spelsystemens införande under 1970-talet i konflikt med fotbollförbundet och framgångarna för klubbar som Malmö FF, IFK Göteborg och Halmstads BK.

Leken som blev allvar

Halmstads Bollklubb mellan folk rörelse, stat och marknad

Tomas Peterson
(Arkiv förlag 1989, 111 sidor)

Om vad amatörreglernas avskaffande 1967 innebar för en utpräglad arbetarförening när den omvandlades till ett modernt fotbollsföretag.

Moderna klassiker

Johan Asplund

Människan som samhällsvarelse

Arkiv förlag

Människan som samhällsvarelse gavs ursprungligen ut 1983 (med titeln *Tid, rum, individ och kollektiv* då Asplunds förstaval var upptaget) men är fortfarande lika aktuell och angelägen. Johan Asplund tar sig här an den för alla sociologer centrala frågan om ämnets egenart och grund: Hur kan vi förstå förhållandet mellan individ och samhälle?

422 sidor

»Läs mer om boken på www.arkiv.nu«